

Styrkede gymnasiale uddannelser?

Der skal gennemføres en ny reform af gymnasieskolen fra 2017 og frem. Det er vi vant til. Den sidste reform, fra 2005, havde samme gode hensigt. Den har vi nu tumlet med ude på gymnasierne i over 10 år, med varierende held og udbytte. Der er dog nok ikke nogen, som vil påstå at det ikke har kostet mange ressourcer – menneskeligt såvel som økonomisk – at implementere f.eks. de mange tværfaglige tiltag såsom, Almen Studieforbereelse (AT), Studieretningsprojektet (SRP), Kultur- og samfundsfagsgruppen (KS) osv. Det tages der også højde for ift. denne nye reform, når man på Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestillings hjemmeside kan læse:

”Reformen af de gymnasiale uddannelser kræver omstilling på skolerne og udvikling af den pædagogiske praksis. Det er den enkelte skole, bestyrelse, ledelse og lærer, der skal realisere intentionerne i gymnasireformen. Og den lokale indsats skal understøttes, så skolerne kan nå reformens mål.”

Der er dog et par kæmpestore forskelle på situationen ude på gymnasierne i 2005 og så i dag. Forskelle, der maner til alvorlig bekymring.

I 2013 fik gymnasielærerne ny overenskomst, eller rettere, dén vi havde blev sløffet af vores arbejdsgiver. Et resultat af dette er, at overarbejde ikke automatisk honoreres mere. Det er nu op til de enkelte gymnasiers ledelse at afgøre, hvordan man vil definere overarbejde. Et andet resultat er, at den almindelige undervisnings normer nu også kan reguleres af gymnasiets ledelse. De fleste steder har det, inden for de sidste 2-3 år, betydet at gymnasielærerne arbejder mere end nogensinde. Det veksler fra institution til institution, men på min skole, som ikke er en af de værste, ligger de fleste med en øget arbejdsbelastning på mellem 10 og 20 procent. Dette skyldes naturligvis OK 13, men nok så meget også de besparelser som er vedtaget. I 2016 skal der spares 2%. Det har allerede resulteret i omkring 1000 færre lærere på landsplan. Desværre er det kun begyndelsen, fordi en kombination af omprioritering og yderligere besparelser lægger op til en 5% besparelse i 2017. Faktisk er der spareplaner langt ud i fremtiden.

Derfor er der en udpræget dårlig stemning på min arbejdsplads, og sikkert også i resten af landet. Flere af mine kolleger, mig selv inkluderet, sover dårligt om natten. Vi ser naturligvis også fremad med bekymring. Når man er presset, leder man efter et lys for enden af tunnellen. Der er bare ikke noget lys. Tværtimod, så ligger der fyringsrunder og endnu højere arbejdsbelastning til de tilbageværende og venter i 2017 - året hvor vi skal i gang med at implementere en ny reform. Så vidt jeg ved, er det tilnærmelsesvis den samme udvikling, der er foregået i folkeskolen.

Der er kun tabere i dette spil: lærerne, af ovennævnte grunde; eleverne (særligt de svage!), fordi de vil modtage en ringere undervisning i op til 13 år; og mon ikke også samfundet som helhed vil komme til at mærke disse konsekvenser?

Det må være op til de ansvarlige på Christiansborg at forklare, hvordan denne styrkelse af de gymnasiale uddannelser skal foregå set i lyset af ovenstående. Jeg kan ikke se det. Det er ikke noget efteruddannelse til ”... udvikling af den pædagogiske praksis.” kan råde bod på. Man snakker om manglen på ’varme hænder’ i sundhedsvæsenet. I uddannelsessektoren kan man passende sige, at der kommer til at mangle ’kolde hoveder’. Hvis udviklingen fortsætter, så bliver et af disse hoveder mit, for jeg er træt af et job, hvor min arbejdsgiver tydeligvis ikke sætter pris på min indsats.

Mvh.

Alexander Strand

Gymnasielærer i engelsk og historie

Vindingevej 36

4000 Roskilde